

Hadady Emma levele a Magyar Uriasszonyok Lapja című folyóiratban 1932-ben

1932. március 20.

Ritka, forró égövi

Virágszirmot hullatott reánk a gondolatban is alig elérhető Jáva földjéről az odaszakadt testvéri szeretet. Van-e csodálatosabb, meghatóbb bizonyítéka az összetartozásnak annál az ésszel fel nem fogható, semmiféle tudománnyal utol nem érhető erőnél, mely világrészeken át úgy magához vonz embereket, mint ahogy a lélek keresi Teremtőjét, akitől elszakadt.

Boldog örömmel és szeretettel őrizzük meg e levelet: A Magyar Uriasszonyok Lapja mélyen tisztelt Szerkesztőségének! Messze India földjéről, mint új előfizető üdvözlöm a M. U. L. mélyen tisztelt Szerkesztőségét. Mi nagyon távol vagyunk szép hazánktól s minden, ami hazai vonatkozású, kimondhatatlan boldogság nekünk. Ez évtől én is az Önök megbecsült lapjának tisztelői közé számítok és nem kevés érdeklődéssel kísérem figyelemmel a M. U. L.-t. Megtalálom benne mindazt, amit mint jó gazdasszony, feleség, sőt anya is szükségesnek mondhatunk. Hiszem, jó barátok leszünk hosszú évek során s mint az „Üzenetek”-ből kiolvasom, a t. Szerkesztőséghez mindenkor mint őszinte tanácsadómhoz is fordulhatok. Ha érdeklődéssel volnának egy pár eredeti maláj fénykép iránt, mely esetleg a nép életéből meríti tárgyát, vagy ebből a kis jávai ref. missziós kórházból, hol az uram missziós orvos, a legszívesebben küldenék felvételeket. Mellékelten küldöm féléves Emma leánykám fényképét, kit a kis maláji dada tart a karján. Bár még egész kicsike, de szeretettel üdvözli a szerkesztő nénit és a szerkesztő bácsikat, aki ezidőszent a legfiatalabb magyar kislány Jáván. Úgy a jóindulatukat, mint fáradságukat hálásan köszönve, vagyunk kiváló tisztelettel dr. Cseszkó Gyula missziós orvos és felesége,

eörhalmi Hadady Emma.

Nagyságos Asszonyom,

Szeretettel őrzöm meg a legfiatalabb jávai magyar baba és sötétbőrű dadája fényképét. Még találkozunk velük a M. U. L.-ban és hiszem, hogy olvasóink is dédelgető szeretettel simogatják meg a hófehér babát és jóságos arcú nevető dadáját. A hiányzó lappéldányokat még levele vétele napján duplacsomagolásban, hármasképesben újból megküldtük. Nem lehet csodálkoznunk azon, ha a hosszú út közben a borítóklap leszakad. Természetesen valami olyan megoldást kell találnunk, ami a további lapszámok elkallódásától megvédi. Ha más nem használ, úgy a lapra magára írjuk fel a címét. Ha még így is elveszne, méltóztassék értesíteni, hogy a hiányt pótolhassuk, azt szeretnénk, hogy egyetlen példánya se hiányozzék. A dívánpárna-ajándékot még január 2-án elküldtük K. Mária úrleánynak, aki ígérte, hogy továbbítani fogja Nagyságos Asszonynak. Intézkedtünk továbbá, hogy kézimunkaárjegyzéket kapjon egyik előkelő kézimunkacégünktől, így elintézve nekünk soha fáradságot nem jelentő megbízatását, kérem, öleljék és csókolják meg sokszor helyettünk a nekünk olyan idegen éghajlat alatt kinyílt szép magyar rózsabimbót. Nőjjön, gyarapodjon, kedves szülei legnagyobb öröme. Nagyságos Asszonyt kedves férjével sokszor melegen köszöntjük.¹

Szerk.

¹ Magyar Uriasszonyok Lapja 9. évf. (1931. március 20.) 15. sz. 29.
https://adt.arcanum.com/hu/view/MagyarUriasszonyokLapja_1932/?pg=236&layout=s&query=ritka+forr%C3%B3+vir%C3%A1gszirmot